

om en Skif, som fandtes hos de gamle keltiske Føllestammer, og som var af en ganske mærkelig Art. Naar en Kreditor ikke kunde faae sin Skuldner til at betale de Penge, som han var ham skyldig, saaa sætte han sig hen udenfor sin Skyldners Dør, og erklærede, at han ikke vilde tage Næring til sig, førend han blev betalt; han vilde sulte sig ihjæl, hvis hans Debitor ikke udrede de sin Gjæld. Da det end hos de gamle Kelter blev læst for meget syndigt at være Marsag, at en Medkælebrøder af Sult, saaa hjælp dette undertiden; men at det skulde hjælpe i det parlamentariske Liv, at vi sætte os paa den for Ministeriets Dør og erklærede, at vi vilde sulte, var det ikke nogen Lovgivningsnæring til os, førend Ministeriet betalte hele sin Gjæld til os, det tror jeg ikke, vilde udøve den samme Virkning. Jeg tror, det er os der kommer til at lide under, eller for at sige det endnu tydeligere, det er ikke os, Sulten gaar ud over; men det er de Livsinteressers i Samfundet, som vi kunde gavne ved at vedtage de maaske Reformlove. Det er dem, vi udsulte, og det er dem, vi plage i Haab om, at vi derved skulle faae Ministeriet til at betale den Gjæld, som Nodde og Jorde, og andre mindre, men som de fleste dog synes at være enige om at erkjende, er tilstede. Lad os derfor ikke følge en saadan Udsættelses Methode; men lad os tværtimod med Erkjendtlighed modtage Lovforslag af denne Art, og samtidigt stræbe at gaa videre, dersom vi finde, at der er beslegete Gjenstande, med hvilke vi med Nytte kunne bekræftige os. I den Henseende gjorde mit det ærede Medlem fra Kolbing (Berg) nogle Bemærkninger til mig om, at han vilde, tage mig paa Ordet, og deslige, som jeg tror, det havde været bedre at udelade. Jeg veed ikke, at jeg har givet det ærede Medlem nogen som helst Tilbedning til at tro, at jeg ikke skulle ville sige ved mit Ord i denne, som i andre Sager, og dersom det ærede Medlem skulle ville give Sagen den Bending, at nu havde jeg erklæret mig for den udenrigske Skibsfartsafgifts Ophævelse, og nu skulle jeg altsaa i Lykt og Lyndt være med at storme igennem dette, saa veed det ærede Medlem, at han derved vilde gjøre mig Uret. Jeg har nævnt, at der var en stor Del Reformere, som jeg kunde ønske til Nytte for Samfundet i det hele taget, og særlig for vort Landbrug, og jeg har opgivet Afgifter til et Bøls af omtrent 2 Millioner Kroner, idet jeg dog tilføiede, at jeg indsaar, at et saa stort Offer kunde Statskassen ikke ventes at ville bringe; men at man vel ogsaa kunde vælge nogle imellem disse, og at man maatte være erkjendelig for at faae nogen Medsættelse paa disse Omraader. Om nu Skibsfartsafgiften er den, som vi fortrinnsvis skulle lægge vore Kræfter paa, eller om vi, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) antog, fortrinnsvis skulde søge at tage Tolden bort paa Stenful og Sern, er jo et

Spørgsmaal, som kan overveies i god Tro. Jeg er tilbøjelig til at antage, at Skibsfartsafgiftens Ophævelse maaske vilde være af en fuldt saa stor Virkning. Det er min foreløbige Tro, at den vilde udøve en meget heldig Indflydelse paa Udviklingen af vor hele Skibsfart, af hvis levende og kraftige Fremblomstring Lettelsen af vore Udsættelsesforhold i en saa væsentlig Grad er afhængig, og jeg har den Antagelse, at netop gennem en Lettelse af de store Udgifter, som fortrinnsvis hoile paa den danske Dampskibsfart, vilde vi ved denne Leilighed kunne gjøre noget godt for dem, og for os Alle, ved at faae sat paa Skibsfafgiften. Altsaa jeg er fuldkommen rede til med min fulde Sympathi at følge alle Bestræbelser, som gaa ud paa en Reform af den udenrigske Skibsfartsafgift, og jeg vilde blot ønske, naar vi kom saa vidt, at der kunde være Tale om en Forbedring paa dette Omraade — en Medsættelse, hvis vi ikke kunne faae en Ophævelse — at da det ærede Medlem fra Kolbing (Berg) vilde staa ved sit Ord, og følge med og ikke sige: Da vi ikke kunne blive af med hele Afgiften, ville vi slet Intet gjøre. Det er min Tro, at den Udsvilling, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) gav af det Forhold, hvori Skibsfafgiften er fordelt mellem de indenlandske og de fremmede Skibshederier, om den end har fuldkommen statistisk Sandhed, dog alligevel ikke vil kunne opbevare det Faktum, at de danske Skibshederier lide forholdsvis betydelig mere end de fremmede Skibshederier under Afgiften, og det væsentligt af den Grund, at de danske Skibshederier maa efter deres Natur, fortrinnsvis anløbe danske Havne som et væsentligt Led af deres hele Trafik, hvormod mange af de udenlandske Skibe kun en enkelt Gang i Aarets Løb anløbe en dansk Havn, og der bære disse Afgifter, eller med andre Ord: den Byrde, som vor Skibsfartsafgift lægger paa den fremmede Skibsfart, fordeler sig paa et langt større Antal Skibe, end Tilfældet er med den danske Dampskibsfart. Jeg turde maaske endnu sige et lille Punkt til om en Sag, som er nærmere besleget med dette Lovforslag, end det var med Finantsloven, og tillade mig at komme en lille Smule ind paa en Art af Afgift, som jeg forleden foreløbig nævnte, men som jeg mente, at det ikke var rigtigt at optage Tiden med det. Det er en Afgift, som staaar Skibsfartsafgiften saa overordentlig nær, som er besleget noget med den efter sin Natur, og som hviler ikke saa lidt trykkende netop paa den Dampskibsfart, som gjør Trafikken den største Nytte, nemlig den regelmæssige, mange Havne anløbende Dampskibsfart. Jeg sigter herved til Konfulatsafgifterne. Konfulatsafgiften udgjør kun 6 Skilling pr. Registraton. Vi ere, som bekendt, ikke videre med vor Toldlov, end at vi endnu regne med Rigsdaler, Mark og Skilling, og først bagefter, naar vi ere komne til Ende med Regnestykket, kunne vi faae Lov til at om